

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
Iranian Writers Association
(in Exile)

گزارش شب های همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند (در تاریخ های ۲۵، ۲۶ و ۲۷ آوریل ۲۰۰۷)

برگزاری «شب های همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان در بند» از سوی کانون نویسندگان ایران در تبعید، از ۲۵ تا ۲۷ آوریل ۲۰۰۸، در شهرهای استکهلم، گوتنبرگ و مالمو سوئد به انجام رسید و در طی آن جمع بسیاری از مردم آزادی خواه و برابری طلب در همبستگی با این مبارزات از این شب ها استقبال کردند. در فراخوان کانون در این رابطه آمده بود: «کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، در راستای اهداف و سیاست های خود، دفاع از آزادی های بی حد و حصر قلم و بیان، و پشتیبانی از حرکت های آزادی خواهانه و حق طلبانه شهروندان ایران را از وظایف خویش می داند.»

همکاری نویسندگان، شعرا و هنرمندان آزاده و مردمی در این مبارزات، استقبال مردم را نیز در پی داشت و از همین رو؛ هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، از آنان بسیار سپاسگزار است. بیش از هزار تن از ایرانیان آزادی خواه، با شرکت در مراسم این شب ها، همبستگی خود را با این مبارزات اعلام کردند. کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، برای سازمان دهی حرکت های چنین بزرگ فرهنگی، سیاسی و اجتماعی که امکانات بسیار و هماهنگی فراوان می طلبد، بدون همکاری صمیمانه یاران خود در این شهرها، چه بسا به دشواری از پس انجام این کار مهم برمی آمد. از این رو ما توانستیم، از پس مشکلات برآیم و در فضایی دوستانه و صمیمانه نتایج و تاثیرات مشخصی را در همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان در بند انتظار داشته باشیم. کانون، برای ادامه چنین سیاست و مبارزاتی در برابر آزادی ستیزی جمهوری اسلامی، و دفاع از آزادی اندیشه و بیان هم چنان نیازمند همکاری هواخواهان آزادی و برابری ست و دست همه عزیزانی را که در این راستا به یاری ما می آیند می فشارد.

برنامه شب های همبستگی برای آزادی زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند به ترتیب عبارت بودند از:

بخش نخست برنامه ها، در هر سه شهر با سخنرانی بهرام رحمانی، از هیئت دبیران آغاز شد و با شعرخوانی شعری که شهر به شهر تغییر می کرد ادامه یافت. (سخنرانی ضمیمه گزارش است) طی تقسیم کاری که بین سه نفر هیئت دبیران کانون صورت گرفته بود قرار بر این بود که بهرام رحمانی در استکهلم، شهلا آقاپور (مقیم برلین) در گوتنبرگ و ستار لقایی (مقیم لندن) در مالمو سخنرانی کنند. اما متأسفانه شهلا و ستار به دلیل بیماری نتوانستند در این شب ها حضور پیدا کنند.

شعرخوانی شاعران و نویسندگانی هم چون یاور استوار، شهریار دادور، اکبر ذوالقرنین، رباب محب در استکهلم. علی آینه، معصومه تقی پور، عباس سماکار در گوتنبرگ. و منظر حسینی، اکبر ذوالقرنین، معصومه تقی پور در مالمو. در مالمو برنامه ای که در آفیش ها نیامده بود رقص (مینیاتور ایرانی) و شعرخوانی رویا مقدس بود که با استقبال گرم حضار روبرو گردید.

بخش دوم برنامه در هر سه شهر، به ترانه خوانی ایرج جنتی عطایی و آوازه خوانی ابی، شیرین مهربد - شمیم با نوازندگی یارا و مسعود اختصاص داشت.

مجریان برنامه در شهر استکهلم سوفیا کریمی و در شهرهای گوتنبرگ و مالمو عباس سماکار بودند. عباس سماکار، در میان برنامه ها اشعاری از سرودهای خود و سعید سلطانپور و احمد شاملو خواند و از جان باختگان راه آزادی و قلم هم چون قره‌العین، عشقی، سعید سلطانپور، محمد مختاری، پوینده، مجید شریف و ویکتور خارا، گارسیا لورکا و زندانیان دانشجو، کارگر، فعالین زن جنبش برابری خواه زنان و فعالین مبارز ملیت های تحت ستم ایران یاد کرد.

در مجموع، برگزاری این شب ها با استقبال گرم شرکت کنندگان روبرو شد و همگان شاهد صمیمیت و برخورد مردمی نویسندگان، شاعران و هنرمندانی چون ابی، این چهره برجسته موسیقی و ترانه جامعه مان بودیم.

بخشی از دانشجویان آزادی خواه و برابری طلب، در «کمیته دفاع از عابد توانچه» در ایران، پیام پشتیبانی خود را تلفنی ابراز داشتند و کتبی نیز فرستادند که در برنامه های گوتنبرگ و مالمو خوانده شد. این پیام در برنامه استکهلم به دست ما نرسیده بود.

در بخشی از این پیام، تحت عنوان «از طرف «کمیته دفاع از عابد توانچه»، پیام به «شب همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند»، آمده است:
«دوستان!

از این که خودمان را در کنار شما در صف دفاع از آزادی، در صف مبارزه برای آزادی دانشجویان زندانی و زندانیان سیاسی می بینیم احساس غرور و قدرت می کنیم. از این که حضور گرم و صمیمانه شما را در کنار خود احساس می کنیم بر خود می بالیم و به راه و هدف مان، و رسیدن به آن و پیروزی امیدوارتر می شویم. از این که می بینیم صف دفاع از دانشجویان دربند و زندانیان سیاسی به این وسعت و قدرت است، عزم و اراده مان برای رسیدن به هدف مان صدچندان می شود.

همان طور که می دانید دانشجویان زیادی بعد از دستگیری و تحمل شرایط سخت زندان، با قید وثیقه های سنگین آزاد شده اند. اکنون بعد از مدتی که از آزادی این دانشجویان می گذرد، نوبت به احضار تک تک آن ها به دادگاه و صدور احکام قطعی زندان برای آن ها رسیده است. اولین دانشجویی که به دادگاه احضار و برایش حکم قطعی زندان صادر شد، عابد توانچه است که به ۸ ماه زندان محکوم شده است. احضار سایر دانشجویان نیز شروع شده است همه آنان در انتظار دادگاه و زندان هستند. ما در کمپینی به نام «دفاع از عابد توانچه» دور هم جمع شده ایم و سعی مان را بر این نهاده ایم تا در مقابل این احکام بایستیم و مانع از اجرای حکم زندان عابد شویم. ما در حرکتی مستقل و به دور از هرگونه گرایش، صرفاً در دفاع از حقوق انسانی و آزادی بی قید و شرط عابد و عابدها دور هم جمع شده ایم و دست یاری به سوی تک تک شما دراز می کنیم و در کنار خود انتظار می کشیم حضور گرم شما را. ما می توانیم در کنار هم صف قدرت مندی در دفاع از آزادی بسازیم که این اتحاد و قدرت، نویدبخش رهایی دوستان مان باشد...»

شهر استکهلم

کنون در اجرای برنامه این شب، به دلیل مشکل مالی، متأسفانه نتوانست از شرکت نویسندگان و شعرا و اعضای کانون نویسندگان ایران (در تبعید) در کشورهای دیگر دعوت کند. عباس سماکار، شرکت کننده از کشور آلمان با پرداخت هزینه شخصی در مراسم حضور داشت. ایرج جنتی عطایی، نصف هزینه سفر را دریافت کرد. ابی، بخشی از هزینه هایش را دریافت کرد. در مجموع هزینه های برگزاری این شب ها که به مخارج هتل، ترانسپورت، غذا، کرایه دستگاه های صوتی، کرایه سالن و پرداخت بخشی از هزینه سفر خوانندگان محدود می شد، بسیار بیش از درآمد حاصل از فروش بلیط ورودی بود. در ضمن هیچ کدام از هنرمندان دستمزد درخواست نکردند. هزینه های سالن در هر سه شهر را مرکز فرهنگی کارگران سوئد (آ.ب.اف) تقبل کرده است. دوستان زیادی در برنامه های این شب به ما کمک کردند از جمله مسعود مافان و رضا طالبی از کارمندان آ.ب.اف و هم چنین از «انجمن همبستگی ایران و سوئد» در مالمو که با ما همکاری صمیمانه ای داشتند تشکر می کنیم.

ارزیابی اجمالی ما از برگزاری شب های همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند، حاکی ست که فراخوان کانون در راستای آزادی زندانیان سیاسی با استقبال ایرانیان آزاده روبرو شد و در سطح وسیعی در رسانه های گروهی انعکاس یافت. حداقل ۱۵ سایت اینترنتی، حدود ۱۵ گفتگو و یا پخش خبر رادیویی و چند تلویزیون، این برنامه ها را انعکاس دادند و به گوش ایرانیان خارج کشور و داخل کشور رساندند. از سوی دیگر، با این حرکت همکاری تازه ای با هنرمندانی آغاز شد که هر کدام، بنا به میزان نفوذ صدا و هنرشان قادرند در گسترش میان تاثیر این همبستگی ها کانون را یاری برسانند و توجه مردم مشتاق صدا و هنر خود را هر چه بیش تر به همبستگی با زندانیان سیاسی برانگیزند.

شهر گوتنبرگ

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، از ایرج جنتی عطانی که فراخوان حمایت از دانشجویان را در دسامبر سال گذشته داده بود و با استقبال تعداد وسیعی از نویسندگان، هنرمندان، دانشگاهیان، فعالین سیاسی و اجتماعی روبرو شده بود سپاسگزار است. هنرمندان و نویسندگان شرکت کننده بر همبستگی با زندانیان سیاسی، دانشجویان در بند و مبارزان راه آزادی و برابری تاکید داشتند. ابی، این خواننده پاپ موزیک سرشناس ایران نیز، در این شب ها در دفاع از جنبش های اجتماعی و آزادی زندانیان سیاسی تلاش های ارزنده ای نشان داد. شیرین مهرید، که پنج سال از بهترین دوران جوانی خود را در زندان گذرانده است و درد و رنج زندانی سیاسی را با پوست و گوشت خود لمس کرده است با احساس بی نظیری در این شب ها ظاهر شد. و شمیم، از جمله با شعر سنگسار، فضای دیگری به برنامه ها داد. یارا و مسعود این دو نوازنده جوان به خوبی از عهده کار سنگین این شب ها برآمدند و رقص زیبای رویا مقدس به گرمی برنامه افزود.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، به عنوان ابزار مهم و بالنده نویسندگان در راستای دفاع از آزادی بیان، قلم، تشکل و اندیشه و وظیفه خود می داند که از جنبش های اجتماعی آزادی خواه دفاع کند. در برابر سانسور و خفقان بایستد و صدای رسای مردم ایران، نویسندگان و هنرمندان و روزنامه نگاران و به ویژه زندانیان سیاسی شود. کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، تلاش می کند به سهم خود برای تغییر وضعیت موجود در ایران به نفع آزادی و برابری در همه زمینه های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی دخالت فعال داشته باشد.

شهر مالمو

ما از همه نویسندگان، به ویژه نویسندگان جوان دعوت می کنیم که به کانون بپیوندند و در همبستگی و اتحاد با ما در راستای اهداف کانون بکوشند.

متن سخنرانی بهرام رحمانی، از هیئت دبیران کانون نویسندگان ایران (در تبعید)
در شب های همبستگی ۲۵، ۲۶ و ۲۷ آوریل در شهرهای استکهلم، گوتنبرگ، مالمو (سوئد)

حضار محترم، دوستان گرامی،

قبل از هر چیز توجه شما را به این مساله معطوف کنم که شب های همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند در سوئد، شب شعر خوانی و یا کنسرت گذاری نیست؛ هر چند که برگزاری این برنامه ها هیچ اشکالی ندارد و بسیار هم خوب است. اما هدف از برگزاری این شب ها، همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند است. همه نویسندگان و شعرا و هنرمندانی که در این مراسم ها حضور دارند به اندازه کافی شناخته شده هستند که در این جا احتیاجی به معرفی آن ها نباشد. بنابراین، در یک کلام این شب های همبستگی، تلاشی برای آزادی همه زندانیان سیاسی و دانشجویان دربند است.

من از سوی هیات دبیران کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، از همه این عزیزانی که دعوت ما را برای حضور در این برنامه ها پذیرفتند نهایت سپاسگزاری را دارم. امر آزادی زندانیان سیاسی، نه تنها امر کانون، نهادهای دموکراتیک و سازمان ها و احزاب سیاسی، بلکه امر همه شهروندان آزادی خواه و عدالت خواه جامعه ایران است. کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، بنا بر سرلوحه منشور و آرمان سالیان دراز مبارزات خود در دفاع بی قید و شرط از آزادی اندیشه و بیان، می کوشد تمام اراده خود را در راه تحقق خواست های بر حق انسانی به کار اندازد و تا آن جا که توان دارد در این سوی جهان، بلندگوی صدای در گلو مانده های شود که سال هاست توسط رژیم تبه کار جمهوری اسلامی سرکوب می شود.

اکنون جامعه ایران در بحران عظیمی گرفتار است که نتیجه سال ها سرکوب، خفقان، چپاول دسترنج مردم و محروم کردن توده های تهی دست از ابتدانی ترین حقوق اجتماعی و انسانی به شمار می آید.

اکنون سال هاست که مردم ایران رو در روی رژیم قرار گرفته اند که هرگونه اراده همگانی آن ها را برای در دست گرفتن سرنوشت خود، برای برخورداری از حق آزادی اندیشه و بیان، رفاه و آسایش و حق یک زندگی انسانی محروم کرده است. در این میان بیش از همه، اکثریت تهی دست کشور ما مورد این ستم واقع شده اند و هر جا که برای گرفتن حقوق خود صدای بلند کرده اند و به پا خاسته اند، نیروهای امنیتی، پاسدار و دیگر نیروهای سرکوبگر رژیم جهل و جنایت با شدت هرچه سبعانه تری آنان را سرکوب کرده است.

تمام تاریخچه آزادی کشی و ستم و استثمار رژیم جمهوری اسلامی، چیزی جز غارت، کشتن، شکنجه دادن، اعدام کردن و سرکوب نیروی مردم نیست و تاکنون، هزاران تن از عزیزترین و بالنده ترین نیروهای جامعه ایران به جوخه های اعدام سپرده شده اند و زندان های جمهوری اسلامی از مبارزان عرصه های گوناگون پیکار با بی عدالتی و نابرابری آکنده است.

کم نیستند مبارزان جنبش کارگری، جنبش آزادی خواه و برابری طلب زنان، جنبش های انقلابی اقلیت های ملی، و جنبش آزادی خواه و برابری طلب دانشجویان، روشنفکران و نویسندگان و هنرمندان که به خاطر دفاع از خواست - های برحق خود جان باخته اند و یا هم اینک در زندان ها به سر می برند.

به ویژه در دو سه سال گذشته، با روی کار آمدن دولت احمدی نژاد که یکی از عقب مانده ترین و تبه کارترین جناح های حاکم در ایران است، شدت این سرکوب به مراتب بیش از گذشته افزایش یافته و نیروهای سرکوبگر رژیم دست به چنان هجوم وحشیانه ای زده اند که در کارنامه سیاه جمهوری اسلامی نیز نمونه است. اکنون، هر روزه موج دستگیری ها با رعب و وحشت عمومی افزایش می یابد و به تعداد زندانیان کارگر و دانشجو و زنان مبارز افزوده می شود. اکنون، بیش از گذشته و هر روزه، معیشت مردم در خطر قرار می گیرد و خط فقر، که چیزی جز یک زندگی سراسر مملو از گرسنگی، بیماری، بیکاری و درد نیست، هستی اکثریت مردم ایران را در می نوردد.

با این همه، در سراسر این سالیان دراز سلطه جمهوری اسلامی، جنبش های اجتماعی در برابر این رژیم ستم گر، خاموش نشده اند و با وجود خفقان، بگیر و ببندها، و شکنجه و اعدام ها، پیکار مردم جامعه ما همواره در جریان بوده است. کانون نویسندگان ایران نیز، چه در چارچوب همان زندان بزرگ، چه در تبعید، بخشی از همین مبارزان عرصه آزادی و برابری به شمار می آید و دفاع از حقوق مردم ایران برای برخورداری از یک زندگی انسانی و شرافتمند و آزاد، محور مبارزات آن را تشکیل می دهد. از همین رو، برگزاری «شب های همبستگی با زندانیان

سیاسی و دانشجویان دربند ایران»، گام دیگری در این راستاست.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، از همه نویسندگان، هنرمندان و شعریایی که در برگزاری «شب های همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان در بند ایران»، در کنار ما بودند نهایت تشکر را داریم و امیدواریم این همکاری ها هر چه بیش تر تعمیق و گسترش پیدا کند.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، امید دارد که با افشای جنایت‌ها و سرکوب بی‌امانی که در جامعه ما جریان دارد و با بسیج همه نیروهای آزادی‌خواه و برابری‌طلب، هر چه بیش‌تر توجه همگانی مردم آزادی‌خواه را در سراسر جهان به شرایط دردناک و فاجعه‌باری که جمهوری اسلامی در ایران پدید آورده است جلب کند.

کانون نویسندگان ایران در تبعید، به ویژه وظیفه خود می‌داند که با تمام نیرو و به دفاع از زندانیانی بپردازد که به خاطر حقوق مردم ایران دست به مبارزه زده‌اند و هم‌اکنون در زندان‌ها زیر شدیدترین فشارها و شکنجه‌ها به سر می‌برند.

بی‌تردید نیروی عظیم و سرنوشت‌ساز مردم ایران از پس سلطه رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی بر می‌آید و چنین زیبای آزادی و برابری در فضای تیره و تاریک کنونی جامعه ما افکنده می‌شود. در این راه، بی‌شک همبستگی شما مردم آزادی‌خواه، هم‌یاری همه عاشقان آزادی و عدالت، کوشش و توان صمیمانه نویسندگان و هنرمندانی که برای نمونه در این شب همبستگی گرد آمده‌اند و تمامی مبارزاتی که در بیرون و درون ایران به انجام می‌رسد در این رهائی نقش خواهد داشت.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)، همه انسان‌های آزاده را به دفاع هرچه بیش‌تر و مبارزه پیگیرتر در دفاع از حق آزادی اندیشه و بیان و تشکل، و همبستگی با زندانیان سیاسی و دانشجویان در بند برای آزاد ساختن آنان فرا می‌خواند.

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)

چهارم مه ۲۰۰۸

Kannoon_dt@yahoo.com
www.iwae.org